19/02/2019

Епископ Јоаникије богослужио у Ђурђевим Ступовима

Човјек пред почетак сваког доброг дјела, а нарочито оног које је у славу Божју, треба да се наоружа добром мишљу, добром намјерама и да буде спреман да до краја истраје у томе. Часни пост који предстоји спасоносно је дјело, веома значајно за живот хришћана и њихово спасење, за које нас Господ наоружава добром мишљу са којом ваља започети и завршити Часни пост.

-Да знамо, увијек, да та спољашња дјела, спољашња праведност која, понекад, у нашим очима изгледа велика, не значи много. Она не значи ништа ако се са њом хвалимо или, што је најгоре, узносимо се пред другима као онај фарисеј из Јеванђеља о коме смо сада слушали, рекао је Епископ и подсетио:

-Фарисеји су били они који су се трудили да дословно испуњавају заповјести

Божје, па и овај фарисеј каже да пости два пута у недјељи, даје од свега што има десетак и друге заповјести извршава, што није мало. Пости све постове, то подразумјева и остале постове који су били прописани код Јевреја, моли се Богу, али, чиме је помрачио та своја добра дјела – тиме што је себи приписао заслугу и није на прави начин прославио име Божје. Да је на други начин призвао име Божје било би другачије, али, он је име Божје призвао да би прославио себе и то није било добро.

-Нарочито није било добро што се превише узносио пред грешником, који стоји у дну храма и бије себе у прса због својих грехова. Бог, ипак, гледа на тог грешника који се каје, не зато што Бог нешто нарочито воли грешнике. Колико блудника, злочинаца, разбојника, цариника... па један цариник је био апостол Христов. Да ли је то баш тако? Није. Бог, свакако, љуби све, али, у овом случају, нарочито прихвата покајање, било оно од великог или малог грешника. Ако је покајање Он ће га примити и одмах наградити онога који се каје без обзира какве гријехе учинио. Ако је покајаног разбојника, који је, сигурно, проливао крв увео у рај када се покајао, кога онда другог неће. Треба да се наоружамо оном благородном, смиреном мишљу, да погледамо у своју душу као и овај цариник, који јесте био грешан, али је постао свјестан својих грехова, почео да се каје, тражио милост Божју и добио је за своје искрено покајање, нагласио је Владика.

-И, управо, цариникова кратка молитва, којом је призивао име Божје: Боже, милостив буде мени грешном, послужила је као основ за најузвишенију молитву коју хришћани говоре, Исусову молитву. Ту је призивање имена Божјег и милости Божје са покајањем. Ето, како треба да приступимо посту – да се потрудимо да постимо како ваља, према својим могућностима, да кренемо у то добро дјело. Да постимо тјелесни пост, али да обратимо пуну пажњу на духовни пост, јер нам тјелесни пост неће ваљати, неће нам помоћи, односно помрачићемо га својим лошим мислима, намјерама, дјелима, ријечима, нарочито ако се будемо узносили пред другима, ако не будемо имали милости, праштања. Да се научимо да постимо духовни пост, а то значи да се одричемо злобе, пакости, мржње, злопамћења, свих злих дјела, непотребних расправа, свега што је сувишно, што оптерећује да се ослободимо. Кроз духовни и тјелесни пост човјек се ослобађа својих мана, лоших навика и иде правим путем Божјим. Оно што је најважније, притиче милост Божја ако правилно, искрено и са смирењем призивамо име Божје, закључио је епископ Јоаникије.

Извор: Епархија будимљанско-никшићка
http://www.spc.rs